

[Christmas Møller.]

har ønsket Samraad om denne Sag i Finansudvalget; ønsker man at gaa denne Vej her, saaledes som det er nævnt, ser vi det gerne.

Et Spørgsmaal, som jeg tror, den højtærede Regering — eller forhaabentlig snart en anden Regering — i høj Grad burde beskæftige sig med, et Spørgsmaal, som i den senere Tid har beskæftiget Offentligheden meget her i Landet, er Spørgsmaalet om den Strid, kan man sige, der er mellem Hovedstad og Provins. Kravene fra Provinsens Side lyder efterhaanden stærkere og stærkere, og Kampen, kan man næsten kalde det, mod Hovedstaden, i Ord i hvert Fald, bliver skarpere og skarpere.

Jeg ønsker ikke at overdrive, ej heller i dette Forhold. Jeg ønsker at begynde med at sige, at enhver, der kender Udviklingen i dette Land i dette Aarhundrede, maaske navnlig efter 1914, maa erkende, at det ikke blot er Staten, der har flyttet alt til Hovedstaden, men at Gang paa Gang et eller andet nogenlunde stort Provinsfirma har flyttet sit Hovedkontor over til København. Det gjorde Andelsbanken, det gjorde mange andre Provinsfirmaer af Størrelse; man kan nævne Eksempler baade fra Odense, fra Aarhus og andetsteds fra. Det var en almindelig Bevægelse, som man i og for sig godt kan forstaa i den enkelte Situation, der kan være Ønske om; men man maa, naar man nu søger at vende det mod Rigsdagen og Regeringen, erkende, at vel er megen Administration koncentreret i denne By, efter min Mening ogsaa for meget; men det almindelige private Erhvervsliv har — det vil man ikke kunne bestride — fulgt godt med. Den ene har saamænd ikke noget at lade den anden høre.

Men at Problemet er der, og at vi er ved at skulle foretage en Udvikling i anden Retning, nærer jeg for mit Vedkommende ikke den fjerneste Tvivl om. Det vilde være en rigtig Gerning, og det vilde i god Forstand ogsaa gøre dette Land og denne Befolkning større, om man ikke koncentrerede alt i Hovedstaden, om man ikke syntes, at alting skulde være her. Jeg nærer ikke Tvivl om, at man meget vel, saaledes som Forholdene er, paa en Række af Statens Omraader kunde have en større Decentralisation, givende de enkelte Administrationsledere, selv om der er Tale om forholdsvist smaa Omraader, mere Magt og mere Selvstændighed. For min Skyld saa ogsaa mere Ansvar, saaledes at der, hvis der fejles, ogsaa maa bødes, som Tilfældet er i det private Er-

hvervsliv. Det vil jeg i enhver Retning anse for heldigt.

Derfor tror jeg, det vil være rigtigt at sige til Regeringen, den til enhver Tid siddende Regering, at her er et Problem, som den skulde undersøge og overveje. Jeg tror, det vil møde paa megen Modstand. Men jeg tror paa den anden Side ogsaa, at man har Lov til at sige, at med vore Dages Samfærdselsmidler og Meddelelsesmidler, Telefonen, Lyntogene o. s. v., er Afstandene i Virkeligheden saa forminskede, at der ikke vilde være nogen som helst Vanskelighed for Decentralisation, hvis der var Vilje dertil. De store Administrationer, Statsbanerne f. Eks. kunde jo begynde. Man kunde begynde med at flytte Generaldirektoratet for Statsbanerne til Fredericia, Knudepunktet for dansk Trafik. Og spørger man, om det ikke er nødvendigt, at der er en snæver Forbindelse med Ministeriet for offentlige Arbejder, saa vil jeg hertil sige, at jeg tror ikke, den er saa forfærdelig meget værd, naar det er den højtærede Kirkeminister, der varetager Forretningerne. Selvfølgelig er der den snærest mulige Forbindelse mellem Ministeren for offentlige Arbejder og Generaldirektøren i den første halvanden Maaned. Men det har ikke saa forfærdelig meget med Ledelsen af D. S. B. at gøre.

At noget saadant, som jeg her har nævnt, kunde gøres, hvis Viljen var til Stede, er der for mig ikke den fjerneste Tvivl om, og at det vilde være heldigt for Landet som Helhed, nærer jeg heller ikke den fjerneste Tvivl om. Og med Hensyn til mit Forslag om at lægge en Styrelse over til Fredericia har jeg i hvert Fald een Meningsfælle uden for mit eget Parti, et æret Medlem, som sidder her til venstre i Salen.

Inden jeg gaar over til de økonomiske Spørgsmaal, ønsker jeg at gøre en Bemærkning til; jeg erkender, at selve Emnet er noget vanskeligt at komme ind paa. Jeg vil ogsaa kun gøre den, fordi jeg synes, den er nødvendig. Det er en Bemærkning til den højtærede Justitsminister. Ja, Justitsministeren ved jo, at vi Konservative mener, at Ministeren ikke har været upartisk ved Afgørelserne i Uniformsspørgsmaalene og i andet. Og vi vil sige til ham: Det er menneskeligt at fejle, vi har jo alle fejlet, ogsaa Justitsministeren. Men det er forkasteligt at fortsætte. Naar Justitsministeren bruger den Magt; han har, til i en Rets-sag, som foreligger, at indsnævre Omraadet for selve Retssagen, saa vil jeg sige til den